

Új élet születik

Írta: Horn Dezső

Hazánk egén szakadoznak a sötét fellegek. A fegyverek ropogását, a nemzet, a főváros szörnyű bűnűségét az életet jelentő munka váltja fel. Ki tudná, kinek van idege még részleteiben elemezni az eseményeket. Ha erre nem is vagyunk képesek, sok mindent már világosan látunk. Min tenekelőtt látjuk azt, hogy az ország volt vezetőinek egy elvetemült csoportja bűnös, esztelen politikájával lejáratta a szocializmus s ent ügyét a nép előtt, mélyen megsértette nemzeti érzéseinket, éveken keresztül milliókat félrevezetett és becsapta azokat a tizezreket is, akiket a nép szolgálatának hamis jelszavával szedtek rá e népellenes politika támogatására. Tragikus, véres harcok, sok-sok emberélet és hatalmas anyagi kár az ára e bűnös klikk eltávolításának, új életünk elkezdésének. Még gondolni is rossz arra, hogy mi lett volna hazánkban, a szocializmus alapvető vívmányából, ha a nemes célokért folyó forradalmi harcot már első pillanattól kihasználó sötét ellenforradalmi erők garázdalkodását és hatalomrajutását nem sikerül megfékezni.

Most újra indul az élet. Új élet lesz az, más nem is lehet. Be kell gyógyítani az új és a régi sebeket. Orvosolni kell a régi sérelmeket, vissza kell adni a dolgozó népnek a szocializmus alapjára épülő új, jobb és szebb életbe vetett hitét. Soha nem volt nehezebb feladat, mint ezért küzdeni napjainkban. De aki igazán szereti a népet és a postás dolgozókat, akit nem törtek össze a tragikus események, az nem tétovázik, hanem segít.

A postás dolgozókat sok sérelem érte az elmúlt esztendőben, sok-sok jogos követelésünk, mint annyi más dolgozóknak a „népgazdaság érdekében” kielégítetlen maradt. A szakszervezet (és a szakszervezetek) 1948 után képtelenné vált a dolgozók valódi érdekeinek képviselésére. Ennek alapvető oka nem egyesek politikai, erkölcsi adottságaiban, hanem abban a tragikus, lélekromboló, az emberiséget semmibevevő légkörben van, amit a Rákosi—Gerő uralom éveken keresztül kialakított, s amely átjárta társadalmi, politikai és gazdasági életünk minden pórusát s mint a méreg beivódott az emberekbe. Ez a méreg azonban nem halált okozott, hanem kitermelte a nemzet új életét jelentő ellenmérget, amely, ha tragikus körülmények között is, de máris érezteti jótékony hatását. Persze mindezt figyelembevéve jogos és természetes a dolgozók által elbírálni, hogy az adott körülményeket kik vették magátólértetődőnek, vagy kik nem tekintették annak és próbáltak harcolni ellene. Jogos, de nem okos dolog a szélsőségekben is megnyilvánuló bizalmatlanság minden iránt, ami régi és a vakbizalom mindenki iránt aki „új”. Aki ezt nem látja, ugyanazokat a hibákat fogja elkövetni, amelyek az elmúlt évekre is jellemzőek voltak. El kell bírálani a szakszervezet vezetőinek tevékenységét is részben most, részben a normális élet helyreállítása után megtartandó, alulról felfelé történő józan, megfontolt főképp lefolytatott tiszta, demok-

ratikus, országos választásokon. A részbeni elbírálás az adott lehetőségek keretén belül már is nagyrészt megtörtént. Megújított, kibővített vezetőségek, új és régi vezetők vették át, a tartalmában és nevében is új, igen nagy és nehéz feladatok előtt álló szakszervezetünk vezetését.

A Magyar Postások Szabad Szakszervezete megújult elnökségének programja tartalmazza azokat a legáltalánosabb követeléseket, amelyek a postás dolgozók sérelmeit megszüntetni, jogos követeléseit kielégíteni hivatottak. De tartalmazza a program azokat a biztosítékokat is, amelyek nélkül a szabad szakszervezetek eredményes tevékenysége el sem képzelhető. Kimondja, hogy szakszervezetünk „minden politikai párttól és kormánytól független, szabad érdekvédelmi szervezet”. Szó szerint nincs ugyan a programban — de sokak érdeklődésére kimondjuk így is, — ha a haza, a nép, a postáság érdeke úgy kívánja, természetesen tartjuk adott esetben józan fővel átgondolva a szakszerve-

zetek legélesebb fegyverének, a sztrájkjának az alkalmazását is.

Az elnökség programja, mely igen viharos időben készült, természetesen még sok mindenben kiegészítésre szorult. Ezt a feladatot elvégezni akkor tudjuk majd helyesen, ha a dolgozók legszélesebb rétegének — különösen a vidékiek — hangja is eljut hozzánk, ha lehetővé válik a forgalom megindulásával a vidék képviselőinek is az elnökség munkájában való részvétele.

De addig is dolgozhatunk és dolgozunk is. Követeléseinket eljuttattuk a Kormányhoz és az összes illetékes szervekhez. Követeléseink jogosak és reálisak. Megvalósításuk már is megkezdődött és számos pontja már meg is valósult. Vannak azonban olyan pontok is, amelyek megvalósítása napjainkban nemcsak elhatározás kérdése. Sok követelésünknek sokat szenvedett hazánk teherbíró képessége, az infláció veszélye szab határt. Mi ezt — különösen ha az ország helyzetét őszintén és nyíltan a nép elé tárják — elismerjük, de megköveteljük a Kormánytól az egyenes beszédet. A gazdasági helyzet felmérése után határozott választ kérünk követeléseink teljesítésének idejére vonatkozóan.

Addig is mindent megteszünk a normális élet kialakítása, a postaszolgáltatás normális biztosítása érdekében, mert világosan látjuk, hogy csak ezzel teremthetjük meg, hozzhatjuk előbbre minden jogos követelésünk valórváltásának időpontját.

Tudom, még nagyon sok a tisztázandó kérdés, még frissen élnék a jogosan kirobant indulatok a fejekben és a szívekben, mégis azzal fordulok a szakszervezet minden tagjához, vezetőjéhez, az összes postás dolgozóhoz, az új forradalmi szervek tagjaihoz, a szakmai vezetőkhez, hogy most összefogásra és fegyelmezett munkára van a legnagyobb szükség. Legyen szakszervezetünk tevékenységének és a postások összefogásának fokmérője követeléseink megvalósításának mértéke. A postás dolgozók, súlyos helyzetben lévő népünk és nemzetünk érdekeinek igazi védelmezői most nem széthúzásra, személyi hajszára és pozícióhajszásra buzdítanak, hanem bátran harcolnak a rend, a nyugalom, a békés új élet helyreállításáért és ezzel a postás dolgozók igaz érdekeiért.

Legyenek munkástanácsok és forradalmi bizottságok a Postán!

Az elmúlt héten jelent meg a forradalom új szerveinek munkáját, hatáskörét szabályozó kormányrendelet. A rendelet elismerése annak, hogy a forradalom vívmányaként a termelő üzemek gazdasági vezetése most már valóban a munkásoké, és még inkább az övéké lesz, ha az igazgatók megbízását vagy felmentését is a munkástanácsokra bizzák.

A rendelet értelmében a posta termelőjellegű üzemeiben is van létjogosultsága a munkástanácsoknak. De miért csak ezekben? Nagy forgalmi hivatalainkban, telefon és távbeszélő központjainkban, vagy az igazgatási szervekben nincs szükség a szakmai vezetésnek a dolgozók által történő ellenőrzésére és segítésére? Sokan azt mondják nincs és rögtön hozzátesszik, hogy a posta egységes vezetése lehetetlen volna üzemekre, hivatalokra szétszakított, nem a felettes szervektől függő irányítással. Mi nem értünk egyet azokkal, akik a postás dolgozóktól meg akarják tagadni azt a jogot, hogy ők is magukénak tudhassák üzemeinket, legnagyobb hivatalainkat. Nem értünk egyet azokkal, akik a forradalomban született szerveinkben csak azt a hátrányt látják, amelyet a posta egészének vezetésében valóban okozhatnának, ha mechanikusan lekopirozva, a termelő üzemek munkástanácsainak feladatával biznánk meg őket.

Szerintünk helyesen járt el a szakszervezet elnöksége, amikor ezzel kapcsolatban a következő álláspontra helyezkedett.

A posta termelőjellegű üzemein kívül valamennyi nagy hivatalban, műszaki és igazgatási szerveknél szükség van a szakmai vezetésnek a dolgozók által történő ellenőrzésére és segítésére, tehát szükség van a forradalmi szervekre. Ezeknek a forradalmi szerveknek a feladata és hatásköre azonban más legyen, mint a termelő üzemeké. Figyelembe kell venni azt, hogy az említett postaszervek szerves részét képezik az egész postának, és nem olyan önálló üzemek, mint egy gépgyár, kenyérgyár stb. A posta egységes, centralizált vezetésének és a postaszerveknél helyileg megvalósítandó „munkásellenőrzés” egyformán fontos szempontjai legyenek irányadók a forradalmi szervek munkájában. A két szempont érvényesítése biztosítható, ha a mi forradalmi szerveink hatáskörét, feladatát a mi adottságainknak megfelelően dolgozzuk ki. És dolgozzák is ki ezt közösen a szak-

mai vezetők, forradalmi szerveink és a szakszervezet megbízottai. Dolgozzuk ki mielőbb és javaslatunkat terjesszük jóváhagyás végett a Kormány elé. Addig a meglévő forradalmi szervek segítsék a postaszervek vezetését véleményező, tanácsadó tevékenységgel!

A postaszolgáltatás előtt álló nagy feladatok megkövetelték a szakmai vezetőktől a felelős, határozott vezetést, de megkövetelik a forradalmi szervekben résztvevő dolgozóktól is, hogy minden erejükkel ezeknek a feladatoknak megvalósításán fáradozzanak. Azok, akik e szerveknek más szerepet szántak, vagy e szervek fedezékéből egyéni pecsenyijüket kívánják süttögetni, rosszul számítnak. A dolgozók nem fogják engedni, hogy a forradalomban született szerveik — ha kezdetben botladozva is — mást szolgáljanak, mint amiért harcokban megszülettek: a gazdasági vezetésnek a dolgozók által történő irányítását, ellenőrzését, segítését azért, hogy a réginél jobb és nem rosszabb legyen!

Felhívás az alapszervekhez és a Területi Bizottságokhoz

A forradalmi események következtében több Területi Bizottság a november havi tagdíjbélyeget nem tudta kiküldeni az alapszervekhez. Felhívjuk a Területi Bizottságokat, hogy ezeket haladéktalanul továbbítsák, az alapszervek pedig gondoskodjanak, hogy azok eljussanak a tagsághoz. A november havi bélyegek még a

régi, SZOT által kiadott bélyegek. Kérjük a tagságot, hogy azokat kivételiesen fogadja el. A december havi bélyeget már magunk állítatjuk elő M. P. SZ. SZ. (Magyar Postások Szabad Szakszervezete) jelzéssel. Amennyiben a klissé elkészül, a bélyegeken már a postakürt is rajta lesz.

Kérjük azokat az alapszerveket, amelyek október havi számadásaikat még a Területi Bizottsághoz nem továbbították, azokat nyomban adják postára.

Lengyel postások baráti segítsége!

Megkapó üzenet érkezett hozzánk. A lengyel postások szakszervezete és a nyáron szakszervezetünk vendégként itt üdülő szaktársaink üzentek.

„Mély fájdalommal tölt el bennünket a testvéri magyar nép, a magyar postások szenvedése. Tudjuk, hogy komoly nehézségeket kell legyűrniük a küszöbön álló tél előtt...” szöveg az üzenet. És így folytatja: „felajánljuk 100 postás gyermek 2 hónapi teljes ellátását, üdültetését legszebb üdülőinkben, Zakopanében és Sklanska Porembán.”

A magyar postás dolgozók nevében hálásan köszönjük lengyel barátainknak, a lengyel Postás Szakszervezetnek nagylelkű ajánlatát és élni is fogunk vele.

Számos postás család vesztette el lakását és még többben vannak olyanok, akik bútoraik, ruházatuk megsemmisülése következtében igen komoly gondokkal küzdenek. Lengyel barátaink ajánlata elsősorban ezek felé a károsult postás családok felé irányul, így kívánják a postás szülők gondjait kisebbiteni.

Szakszervezetünk Szociális Osztálya azonnal megindította a szervezést és ezúton is tájékoztatást nyújt

a postás szülőknek. Az üdültetés helye: Zakopane és Sklanska Poremba üdülők. Az üdültetés kezdete: 1956 dec. 15—20.

Az üdülésben csak azok az iskolás gyermekek vehetnek részt (6-14 éves korig), akik semmiféle fertőző betegségben nem szenvednek. Orvosi felülvizsgálatról a szakszervezet gondoskodik.

Az üdültetés magyar postás vezető és postás gondozók segítségével történik, akik végig együtt lesznek a gyermekekkel. Lengyel barátaink szükség esetén a Lengyel Követség autóbuszain szállítják el az üdülőcsoportot az említett üdülőhelyekre, ahol a magyar és a lengyel gondozók és orvosok felügyelete mellett 2 hónapig lesznek a postás gyermekek.

Jelentkezni lehet a Szakszervezeti Bizottságok javaslata alapján a Szakszervezeti Központ Szociális Osztályán. (Bp. XIV., Cházár András-u. 13. Telefon: 428—777. Szilágyi Géza szaktársndl.)

Jelentkezési határidő: 1956 december 5.

Magyar Postások Szabad Szakszervezete Szociális osztálya

A szakszervezetek és a munkástanácsok viszonyáról

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának nagyfontosságú rendelete jelent meg november 22-én a munkástanácsokról. A szakszervezetekkel és a munkástanácsokkal kapcsolatban kivonatolva közöljük a Népakarat című lap november 21-i illetve 22-i számában megjelent cikkekből az alábbiakat:

„A szakszervezetek szószólója elmondotta, hogy sokan nem ismerték fel a munkástanácsok szerepét, összekeverik a munkástanácsok funkcióit a szakszervezetekével, miközben hangsúlyozták, hogy szakszervezetekre nincs szükség. Világosan látni kell, hogy a munkástanácsok nem érdekvédelmi, hanem igazgatási szervek, amelyek a munkás-gazda szerepét töltik be, mélyszéles felelősségérzettel. Legfőbb feladatuk az üzem termeléséről, termelvényeiről, áruinak a piacon való elhelyezéséről, a gazdaságosságról stb. gondoskodni, egy szóval: munkaadói és nem munkavállalói szervek. A munkások közvetlen érdekeinek megvédése, a szociális helyzetükről való gondoskodás elsősorban a szakszervezetek feladata.”

„A Kormány rendeletével elismerte az üzemi munkástanácsokat, szabályozta hatáskörüket. E hatáskörből világosan látható, hogy a munkástanácsok semmiesetre sem lehetnek a munkásság egyedüli képviselői. Továbbra is megmarad, sőt még nagyobb jelentőséget kap a szakszervezetek érdekvédelmi szerepe. Igaz, az új feladatok megkövetelik a szakszervezetektől egy sor régebbi hiba megszüntetését, munkamódszereik megjavítását. Képesek is erre. Több kezdeményezéssel, elhatározással és tettekkel is igazolták ezt.”

Reméljük, a fentiek is segítik a szakszervezetek és a munkástanácsokkal kapcsolatos kérdések tisztázását.

Visszaállítják a postás dolgozók részére a távbeszélő és csomagszállítási díjkedvezményt!

A Postavezérigazgatóság elfogadta Szakszervezetünknek azt a követelést, hogy vissza kell állítani a régi távbeszélő díjkedvezményt és a csomagszállítási kedvezményt.

A távbeszélő díjkedvezményt 75%-os alapidíjkedvezményen túl kiterjesztik a távbeszélő készülékkel nem rendelkező dolgozók részére is. Így minden postás dolgozó évi 500 Ft összegre kiterjedő távbeszélő és táviróforgalmat bonyolíthat le, hivatalában 75%-os díjkedvezménnyel.

A csomagszállítási díjkedvezményt szintén a régitől eltérően előnyösen úgy módosítják: az évi 12 q súlyú élelmiszer díjmentes szállításhoz nem lesz az a korlátozás, hogy csak a kedvezményre jogosult címére küldhető csomag, és a jogosult csak üres tartályt küldhet, hanem mindkét irányban küldhető csomag és ürestartály

a megszabott súlymennyiség kimerítéséig.

A rendeletet és a végrehajtási utasítást a Postavezérigazgatóság pár napon belül kiadja.

Tiltakozunk!

A Magyar Postások Szabad Szakszervezete Elnöksége a postás dolgozók igazságérzetének hangját tolmácsolva 1956 november 21-én levélben fordult a Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Szövetségéhez és a Kormányhoz. A levélben a legélesebb tiltakozását juttatta kifejezésre azokkal a hírekkel kapcsolatban, mely szerint magyar állampolgárokat külföldre deportálnak. A Kormány, mint ismeretes a deportálásról szóló híreket megcáfolta.

Öntsünk tiszta vizet a pohárba!

Szakszervezetünk Elnökségének programjával — mely általában helyes, de részletekben kiegészítésre szorul — a dolgozók nagy többsége egyetért, helyesli azt. Vannak azonban olyanok, akik helytelenítik azt, hogy a program 2. pontjában a Munkás-Paraszt Forradalmi Kormány célkitűzéseinek támogatása szerepel.

Miért ez az aggályoskodás? Talán nem egyeztethető össze a szabad szakszervezetekkel a nemzeti, társadalmi és politikai kérdésekben való állásfoglalás? Nem hisszük, hogy ez lenne az ok, mert az aggályoskodók legtöbbször a maguk követelésének első pontjaként a kormány összetételére stb. vonatkozó nagyon is politikai jellegű kérdéseket állítanak. Az Elnökség ezt nem tette. Egyszerűen leszögezte, hogy személyekre és politikai pártállásra való tekintet nélkül támogatja mindazokat, akik vállalták, hogy megvalósítják „nemzeti függetlenségünket és hazánk szuverenitását, népi demokratikus és szocialista rendszerünk megvédését, hazánk más országokkal társadalmi rendszerükre való tekintet nélküli békés együttműködését, a dolgozók életszínvonalának gyors emelését, a demokrácia kiszélesítését, a dolgozók bevonását a

vállalatok igazgatásába, az ésszerű, hazánk adottságainak megfelelő ipar- és mezőgazdasági politikát, a magyar nemzeti kultúra fejlesztését, a rend, a biztonság helyreállítását és ezután a szovjet csapatok kivonását.” És, hogy még világosabb legyen, hogy itt nem személyek, vagy általában a kormány támogatásáról van szó, programunk kimondja: „Ha a kormány programjától eltávolodik, szakszervezetünk támogatását megvonja és harcol a fenti elvek megvalósításáért.” Úgy hisszük, ez világos állásfoglalás. Akik ezekkel a politikai célkitűzésekkel nem értenek egyet, beszéljenek világosan. Mondják meg, hogy ezek helyett milyen politikai elveket szeretnének meghonosítani és ne burkolják népi demokrácia ellenes nézeteiket személyi követelések mögé. Elég volt a dolgozó tömegek félrevezetéséből! Beszéljen mindenki világosan. Mi világosan leszögeztük, milyen úton látjuk a nép, a postás dolgozók fel-emelkedését. Aki ezt nem tartja helyesnek, nyíltan fejtse ki, mit tart helytelennek és mi az, amit helyesnek tart. Ezt kívánja a tisztesség és a postás dolgozók igaz érdekeinek őszinte szolgálata.

Önálló postás sportot!

A forradalom lehetővé tette, hogy a postásoknak az önálló Postás Sport Egyesület iránti követelése is teljesüljön.

A három sportegyesület összevonása példája volt a hagyományok semmibevételének, az élettől, a gyakorlattól elszakadt vezetők önkényességének. Ezt az egyesítést senki nem akarta. Különösen nem mi, de nem akarták a vasutasok, a közlekedésiek sem, és ennek hangot adtak a szakszervezetek vezetői. Ennek ellenére mégis megcsinálták és véghez vitték azok az emberek, akik a sportmunkát csak jelentésekből és brossurákból ismerték.

A Postás Sport Egyesület több mint hat évtizedes fennállása alatt igen sok sikert ért el. Fejlődésében a visszaesés szorosan összefüggött a postás dolgozók alacsony bérezésével és azzal, hogy a sportmozgalom igen erősen eltolódott az anyagiaság felé. A közelmúltban sokak részére a sport nem elsősorban sportot jelentett, hanem jobb elhelyezkedési lehetőséget, magasabb fizetést és kevesebb munkát. Sajnos, a sportmozgalomnak nemcsak ez volt a hibája, hanem még sokat lehetne sorolni. Ezeknek oka, hogy sokan az igazi sportemberek közül inkább félreálltak és nem végeztek munkát, mert nem a tulajdonképpeni sportfoglalkozás vette el idejüknek nagyrészt, hanem az adminisztrálás, a bürokrácia. A hibákról még fogunk beszélni, hiszen azoknak a kijavítása csak akkor válik lehetségessé, ha rámutatunk mindazokra, amelyek szükségtelenek és rosszak voltak.

A Magyar Postások Szabad Szakszervezetének elnöksége ha-

tározatot hozott a sporttitkárság felállítására. Ennek a szervnek főfeladatai:

1. A szétválás végrehajtása, különös gondot fordítva a postás tulajdon visszaszámaztatására.

2. Kialakítani a legmegfelelőbb szervezeti formát, illetve elkészíteni ennek tervezetét.

3. A körülményeket figyelembe véve biztosítani a sportműködést és előkészíteni az összpósta sportvezetők értekezletét.

Kedves Sporttársak!

További intézkedésig a sportkörök maradjanak meg eddigi formájukban, természetesen hagyják el a Törekvés Sportkör címet, és vegyék fel saját régi címüket. Leltári állományukat gondosan őrizték meg és abból senkinek semmilyen szerv részére ne adjanak ki, vagy ne adjanak át felszereléseket. Az évvégi leltározást december 15-ig végezzék el. A negyedik negyedévi ellátmányt folyósítani fogjuk, amiből a főfoglalkozású alkalmazottakat kell elsősorban kifizetni. A Pénzügyminisztérium közleménye szerint további intézkedésig a mellékfoglalkozású alkalmazottak részére bér nem fizethető. (A 02 költségvetési rovaton betervezett bérek.)

Felhívjuk a Sporttársakat, hogy lehetőség szerint indítsák meg a sportmunkát és rendezzenek jó-tékony célú versenyeket, vagy versenysorozatokat. Színünk továbbra is fehér-zöld szín és jelvényünk a régi postás jelvény. Minden-nemű kérdésben forduljanak a sporttársak a Sporttitkársághoz Cházár András-u. 13. (Domonkos utca) II. e. 28. Telefonszám: 428-777. **Sporttitkárság.**

A postás üdülőkről...

A postás dolgozók között a múltban ért jogtalan sérelmek miatt sokszor hangzott el a következő megállapítás: „Elvették az üdülőinket!” „A szakszervezet odaadta az üdülőinket!” stb.

Mi a helyzet ezen a téren?

1945 előtt a következő üdülők álltak a postások rendelkezésére: Hévíz, Zirc, Mátraháza, Balatonfüred, Balatonalmádi, Balatonföldvár, Horány. A postának jelentős gyermeküdülője csak Balatonbogláron volt. 1945 után a postás üdülőházak és így az üdültetett dolgozók száma is lényegesen megnövekedett.

Jelenleg a szakszervezet az alábbi üdülőházzal rendelkezik: Hévíz, Zirc, Mátraháza, Balatonfüred, Balatonföldvár, Keszthely, Nagymaros és Hajduszentmihály. Ezenkívül dolgozóink az ország legszebb üdülőit is igénybe vehetik. Így Lillafüredet, Galyatetőt, Pécs—Mecseket, Sopron—Lövérek stb-t. Ezeket felül az idei évben is 230 dolgozónk üdült a hévízi, a balatonfüredi és a parádi szakszervezeti szanatóriumokban.

Több üzemünknek önálló üdülője is van. Így a Távbeszélő Igazgatóságnak, Budapesti Főpostának, Helyközinek, Pécsi Igazgatóságnak stb.

Gyermek-üdülők jelenleg Balatonszabadiban és Zirc-Tündérmajorban van.

1945 előtt az akkori üdülőinkben évente kb. 2000 postás üdült, mégpedig minden szak elköltözve a saját üdülőjében. Így a jogászok és mérnökök Mátraházán, Balatonfüreden, az üzemi tisztviselők Balatonföldváron A hévízi és a balatonalmádi üdülőkhöz nem a dolgozók legelőkelőbb rétege kapott beutalást.

Jelenleg évente kb. 4000 dolgozó üdül szakszervezeti üdültetés keretében.

Az eddig ismertett helyzetből kitűnik, hogy üdülési hálózatunk az 1945. év előtti állapothoz mérten lényegesen bővült, ezenfelül üdülőink korszerűsítésére évről-évre nagy gondot fordítottunk és több új üdültetést létesítettünk.

Mégis mik azok a sérelmek, melyeket dolgozóink jogosan hangoztatnak?

A jelenlegi üdülőink közül hiányoznak olyanok, melyek igen hozzájárultak a postás dolgozók szívéhez. Mint pl. hévízi postás gyógyház, balatonalmádi postás üdülőház és a balatonboglári postás szünidei gyermekotthon.

Abban az időben és a későbbiek folyamán is a szakszervezet mindent elkövetett, hogy úgy a hévízi gyógyüdült, mint a balatonboglári gyermeküdült megmentse a postások részére, azonban a kormánnyal szemben az akkori viszonyok között ez lehetetlen volt.

Mi postás dolgozók úgy érezzük, hogy az elvett üdülőinket nem pótolják a részünkre juttatott újabb üdülők sem.

Most követeljük, hogy a postások szívéhez úgy hozzájáruljon üdülőinket visszaadják. Követeléseink megvalósítása érdekében máris eredményes tárgyalásokat folytat szakszervezetünk vezetésével a Szakszervezetek Országos Szövetségével. A Szakszervezetek Országos Szövetségével megállapodtunk, hogy hévízi gyógyfürdőnk, siófoki és balatonboglári üdülőinket sürgősen visszaadják.

A balatonalmádi üdülő használatba vétele ügyében alkalmas időben ismételt tárgyalásokat fogunk kezdeni az illetékes katonai hatóságok-

kal. Itt megjegyezzük, hogy az üdülő jelenleg is telekkönyvi tulajdonukat képezi. Ugyancsak telekkönyvi tulajdonukat képezi a hévízi és a balatonboglári gyermeküdülő is. Most a tényleges használatbavétel van soron.

Az eddig elmondottak az üdültetés alapvető problémái, melyeknek megoldása a szakszervezet fontos feladata.

Ezenkívül dolgozóink gyakran sérelemként említik azt is, hogy a postás üdülőkhöz más szakmabeliek is üdülnek. A helyzet azonban az, hogy a mi dolgozóink is üdülnek az ország többi üdülőiben. Lillafüreden, Galyatetőn, s máshol. Ezeket a helyeket természetesen csereként a saját üdülőinkben kell viszonzni. Bár módunkban állna lemondani arról, hogy dolgozóink más üdülőkhöz is üdüljenek és akkor a postás üdülőkhöz kevesebb más szakmabeli dolgozó üdülne. Ez azonban nem volna előnyös a postásoknak, mert a postás dolgozók között is sajnos nagy számmal vannak olyanok, akiknek magas-

lati vagy egyéb speciális üdülés szükséges. Az is természetes, hogy a télen is nyitvalévő üdülőinket — Mátraháza, Balatonfüred, Nagymaros — csoportonként összesen 100 férőhellyel a legnagyobb igyekezet mellett sem tudjuk a téli időszakban teljesen betölteni postás dolgozókkal. Helytelen, ha ezt tájékoztatásból egyesek sérelmesnek tekintik és úgy magyarázzák, hogy a postás üdülők nem a postásoké.

Üdülőinket eddig is igyekeztünk a postás dolgozók szolgálatába állítani. Ezt igazolják az üdülőinkben pihenő dolgozóink véleménye is.

Most az a közvetlen feladatunk, hogy mivel a tragikus események során számos postás család vált hajléktalanná, vagy szenvedett súlyos károkat, az üdülők felszereléséből igyekezzünk a hajléktalanok részére új otthonokat berendezni, illetve a kártszenvedetteket a legszükségesebb bútorokkal és ágyneművel ellátni. Erre a célra üdülőinkből eddig 25 teljes felszerelést: ágyakat, matraccokat, paplanokat, ágyneműt, törülközőt, kályhákat stb. hoztunk fel. Ezúton is felkérjük a Szakszervezeti

Bizottságokat, hogy az arra rászoruló dolgozók igényeit minél előbb jelentse be a szakszervezet szociális osztályánál.

A jól felszerelt nagymarosi üdülőnk szeretnénk mielőbb újból üzembe állítani. Elsősorban a hajléktalanokat, valamint a sérülést szenvedett és kórházból kijövő lábadozó betegeinket kívánjuk üdültetni. Ezenkívül jelentkezhetnek azok a dolgozók is, akik üdülni kívánnak. A mielőbbi megindulás érdekében a Szakszervezeti Bizottságok írják össze a jelentkezőket és sürgősen küldjék meg a Szakszervezet Szociális Osztályának (Budapest, XIV., Cházár András-u. 13.), hogy a csoportonkénti beosztást is megszervezhessük.

Az elmondottakból kitűnik, hogy szakszervezetünk arra törekszik, hogy dolgozóink jogos követelésének érvényét szerezzen és a lehetőségen belül legmesszebbmenően segítse a tragikus események károsultjait. Ehhez kérjük minden Szakszervezeti Bizottság és postás dolgozó támogatását.

SZILÁGYI GÉZA

A postások élelmiszerellátásáról...

Az elmúlt hetekben sok postás dolgozó aggódva gondolt arra, hogyan fogja családját étellel ellátni. Ezeknek a gondoknak enyhítése végett a Vezérigazgatóság a Magyar Postások Szabad Szakszervezetével együtt november 14-én létrehozta az ellátási csoportot. Ez a szerv foglalkozik azoknak a különféle árucikkeknek a beszerzésével, amelyeket egyrészt vidékről szállítanak, másrészt az Állami Gazdaságok Minisztériuma utal ki a postások részére. Az élelmiszerek szétosztását a Posta Szociális Hivatala és a Szakszervezet közösen végzik.

Rendkívüli erőfeszítések történtek annak érdekében, hogy az ellátás folyamatos legyen és a legszükségesebb élelmiszereket megkapják a dolgozók.

Igen komoly nehézséget jelentett és jelent még ma is a közlekedési eszközök hiánya. Bár a járműlepi gépkocsik megvoltak, azonban szervezési hibák miatt sokszor késve, a sztrájkok miatt pedig egyáltalán nem álltak rendelkezésünkre. Emiatt aztán az üzemek sem tudták elszállítani a kiadott árukat az első napokban. Ez különösen sújtotta a távolabbi helyeken lévő postaszerveket. Az élelmesebb és rátermettebb szakszervezeti szervek brigádokat szerveztek, kézikocsival, villamos targoncával szállították az ételt a postásoknak.

Ezek a nehézségek akadályozták meg a vidéki szaktársaink által felkínált segítség igénybevételét is. Ha ezeket ezideig nem is tudtuk igénybevenni, ezúton is hálás köszönetünket küldjük a nemes segíteni-akarsáért.

A Szociális Hivatal csupán a konyhák és gyermekintézmények ellátására volt berendekezve, így felkészületlenül érte a komoly feladat, de ennek ellenére viszonylag zavartalanul álltál az üzemek ellátására is. A Szociális Hivatal dolgozóinak egyrésze szinte emberfeletti munkát végzett; a többiek a szó teljes értelmében éjjel-nappal dolgoztak, raktároztak, számláltak, kiadtak stb. A sok-sok váratlanul felmerülő problémáról, nehézségről szólni nem célja tájékoztatónknak. Az bizonyos, hogy akik résztvettek ebben a munkában, sok izgalmal, néha talán a kelleténél hangosabb szóval is, de szívvel és lélekkel dolgoztak azon,

hogy minél több élelmiszer kerüljön a postás dolgozók asztalára.

Beszéljen erről néhány számadat. Néhány nap alatt

**így novemb. 15-től 22-ig
140 q cukrot, 42 q szalonnát, 21 q lisztet, 78 q zsírt, 36 q sőt, 10 q rizst, 39 q libát, 56 q burgonyát, 10 q sertést, 150 q egyéb húsféléseket, összesen mintegy 535 q élelmiszert vásárolhattak dolgozóink.**

Az egyes postaszervekekről és szakszervezeti bizottságokról szólva meg kell mondanunk, hogy igen lelkesen, önfeláldozóan dolgoztak társaik érdekében. Fáradtságot nem ismerve hordták a zsákokat, ládákat és mindegyiküket az a tudat fűtötte, minél többet vigyenek azoknak a postásoknak, akik becsületesen helytálltak az elmúlt hetek zűr-zavaros napjaiban, akik ellátták a postai hírszolgálatot, a távirót stb.

Elismerést

Az október 23-án kezdődő forradalmi események alatt számos postás dolgozó hősiességgel, sokszor élete kockáztatásával is igyekezett a postai szolgálat fenntartását biztosítani, a postai tulajdont megmenteni. Ezeknek a dolgozóknak példamutató magatartása egész dolgozó népünk elismerését kivívta. A Postások Szabad Szakszervezetének az az álláspontja, hogy ezek a dolgozók az erkölcsi megbecsülésen kívül, anyagiakban is megkapják azt az elismerést, amelyet megérdemelnek. A szakszervezet elnöksége ezért javaslatot dolgozott ki, melyet eljuttatott a Postavezérigazgatósághoz.

A javaslat teljes szövegét az alábbiakban közöljük:

A Magyar Postások Szabad Szakszervezete Elnöksége legutóbbi ülésén megtárgyalta az október 23-a és november 10-e között szolgálatot teljesítő postás dolgozók anyagi és erkölcsi megjutalmazásának kérdését. Ezzel kapcsolatban az Elnökség az alábbiakat javasolja a Vezérigazgatóságnak:

1. Azoknak a postás dolgozóknak, akik 1956 október 23-a és november 10-e között, sok esetben életük kockáztatásával mentették meg a távbeszélő központokat, postai épületeket, gépeket, berendezéseket, raktára-

kat a tüztől, pusztulástól, egy havi fizetésnek megfelelő jutalmat és soronkívüli előléptetésben való részesítést javasoljuk.

2. Azok a postás dolgozók, akik 1956 október 23-a és november 10-e közötti időben a postai szolgálat ellátása érdekében több napon át, a harcok tüzeiben is példamutató munkát végeztek 500—1500 Ft-ig terjedő pénzjutalomban és vezérigazgatói elismerésben részesüljenek.

3. Azoknak a postás dolgozóknak, akik 1956 október 23-a és november 10-e között szolgálatot teljesítettek és a szolgálat ellátása érdekében lakásukra visszatérni nem tudtak, ezen idő alatt igénybevett étkezés költségeit a posta ne térítse vissza.

4. Az 1—3 pontban foglaltak végrehajtására a helyi szakszervezeti bizottságok és ahol van, a munkástanács, vagy forradalmi bizottságok, valamint a szakszervezetek tegyék javaslatot november 30-ig a Postavezérigazgatósághoz.

A fentieknek megfelelően kérjük a Vezérigazgatóság sürgős intézkedését.

**Postások Szabad Szakszervezete
Elnöksége**

Mi történt...

Az utóbbi hetek tragikus eseményei következtében hajléktalanná vált és károkat szenvedett postás dolgozók részére 360.000 forint gyors-segélyt fizettünk ki. Eddig kb. 500 postás dolgozó részesült szakszervezeti segélyben.

A megsérült lakású, vagy teljesen hajléktalanná vált postás dolgozók részére a VI., Benczur-u. 27. sz. alatt lévő Központi Postás Kultúrotthonban biztosítottunk szükség-lakást. A Postavezérigazgatóság a Televíziós Vállalat rendelkezésére álló (V., Szabadság-tér) belyiségekből 30 szobát szintén a hajléktalanok rendelkezésére bocsátott. Mindezek a Központi Kultúrotthonban 13 család, a Televíziós Vállalat helyiségeiben pedig több mint 15 család részére utaltunk ki férőhelyet. A további postás családok a VI., Gorkij-fasorban lévő postaépületben lesznek elhelyezve.

A szükség lakásokban elhelyezettek részére üzemi térítés ellenében — igen olcsón — étkezést biztosítottunk.

A postás dolgozók megsérült lakásainak helyreállítására a Postavezérigazgatóság építő brigádokat alakított. Ennek keretében ezideig több mint 30 lakás lett helyreállítva. A további megsérült postás lakások helyreállítása sürgősségi sorrendben a szociális körülmények figyelembe-

vételével történik meg.

A volt postás üdülők Szakszervezetünk részére történő visszaadását szorgalmazzuk. A szakszervezetek Országos Szövetségével megállapodtunk a volt hévizi Postás üdülő, a balatonboglári, csertői gyermeküdülők, valamint a siófoki üdülő sürgős visszajuttatását illetően.

A volt postás egészségügyi intézmények, elsősorban a volt Postás Kórház újbóli visszaállítása ügyében a Postavezérigazgatósággal közösen tárgyalásokat folytattunk az Egészségügyi Minisztériummal. A Kórház visszaállítása ügyében az elvi megállapodás már megtörtént. A további tárgyalások és szükséges intézkedések folyamatban vannak. E probléma végleges megoldása érdekében Szakszervezetünk Elnöksége a postával közösen a Minisztertanácshoz fog fordulni. Előkészületek vannak a Posta Betegbiztosító Intézet újbóli felállítására vonatkozólag is.

Szakszervezetünk Elnökségének javaslatára a Postavezérigazgatóság rendeletet adott ki, amely szerint dolgozóink betegségük esetén a jövőben a táppénzt a szakszervezeti tagságtól függetlenül fogják kapni. A táppénz kérdésében tehát a szakszervezeti tagság alapján a jövőben semmiféle megkülönböztetést tenni nem lehet.

Bérezés

A Postavezérigazgatóságon szakemberekből álló bizottság alakult a postai bérrendszer átdolgozására. Szakszervezetünk résztvesz e munkában, az elké-

szült tervezetet bevezetés előtt vitára, a dolgozók elé terjeszti.

Új bérrendszerünk kialakítására vonatkozó javaslatokat kérjük mielőbb szakszervezetünk bérosztályára küldeni.

Igy képzeljük el a Szakszervezet munkáját

Régi sérelme volt a postafogatosoknak, hogy a törvényes napi 8 órai munkaidő helyett — a szocializmus építésére való hivatkozással — a túlóradíj fizetése nélkül napi 10 órai munkát köve'eltek. Nem volt senki a felsőbb vezetők és funkcionáriusok közül, aki ennek az igazságtalan intézkedésnek megszüntetéséért a bölcsnek hirdetett legfelsőbb vezetéssel szemben sikra mert volna szállni.

Az egész magyar népnek kellett megmozdulnia és új levegőt vinnie a szakszervezetekbe is, hogy azok valóban a dolgozók érdekképviselői szervei legyenek.

Ez az új levegő érezhető már a Postások Országos Szabad Szakszervezetének munkájában is, mert a kivívott szabad

érdekképviselő alapján gyors munkával, késlekedés nélkül kiharcolta az illetékes tényezőktől a postafogatosok napi 10 órás munkaidejének eltörlését és számukra is a 8 órai munkaidő bevezetését. Ha így fog dolgozni továbbra is Szakszervezetünk, ha lépésről-lépésre kivívja a postás dolgozóktól hamis jelszavakkal elorozott jogos kedvezményeket, ha sikraszáll az igazságtalan, törvénytelen munkaiügyi intézkedések hatálytalantásáért, ha nem engedi többé magát a dolgozók érdekeivel szembeállítani, akkor a Szakszervezetünkkel szemben megingott bizalmunk újra helyreáll és együtt építhetjük szebb, boldogabb jövőnket.

A Postaállomás dolgozói nevében :
SCHMIED JÁNOS.

A munkaversenyről

Szakszervezetünk elnöksége a munkaversenyek szervezését megszüntette. Ez nem jelenti azt, hogy a nevelés eszközeivel nem fogja támogatni a postaszolgáltatás szüntelen javítását.

A termelés irányítása, a munkaszervezés stb. a szakmai vezetők és a munkástanácsok feladata. Ebben a munkájukban — mivel a munka termelékenysége és minőségének javulása a dolgozók felemelkedésének alapfeltétele — szakszervezetünk támogatja a vezetőket, a munkástanácsokat.

HÍREK

A postás dolgozók, szakszervezeti szerveink Budapestről és az ország különböző területeiről juttatják el hozzánk követeléseiket, fordulnak hozzánk tanácsért.

Elnézést kérünk a szaktársaktól, ha a postaszolgáltatás hiányos működése miatt nem tudunk egyes esetekben válaszolni.

Magyar Postások Szabad Szakszervezetének
Elnöksége

Az ország mind több részéből érkeznek hírek arról, hogy a postás dolgozók segíteni kívánnak az október 23-i eseményekkel kapcsolatos károsultakon. Székesfehérvár postás dolgozói például egy teherautó élelmiszert küldtek a Budapest-Vidéki Igazgatóságnak. Ugyancsak élelmiszert küldtek a Nógrádmegyei postás dolgozók. A gyömrői és nagykátai helyi csoporthoz tartozó dolgozók már közel 3000 Ft-ot gyűjtöttek a károsult postás dolgozók segélyezésére.

Elsők között siettek segíteni a miskolci területi bizottsághoz tartozó dolgozók, kik 18.000 Ft összeget gyűjtöttek és küldtek fel Budapestre a legjobban rászorultaknak. A károsultak és valamennyi postás dolgozó nevében ezúton mondunk köszönetet a nemes segítségért és ígérjük, hogy a küldeményeket a legigazságosabban fogjuk szétosztani.